

ननुएवंकर्मजसित्थ्यपेक्षयायोगजसिद्धेः प्राबल्यं चेत् किमिति सर्वे पितां नानाद्रियत इत्याशंक्य मूढाः दृष्टद्वारकफलेष्वर्थेषु हितोपदेशं द्विषन्ति किमुता दृष्टद्वारकेष्वित्याह वनं प्रविष्टेष्वित्यध्यायेन आंबिकेय इति पूर्वह
पमार्थं ॥ १ ॥ सूक्ष्मो धर्मो ज्ञानं तद्वत्त्वादेव त्वं कौरवाणां पाण्डवार्त्तराष्ट्राणां समः पक्षपातशून्यः एषां पाण्डवानां मम च स पुत्रस्येति शेषः ॥ २ ॥ एवं गते एवं पाण्डवप्रवाजनायुक्तरूपे संकटे गते प्राप्ते सति उद्धरेयुः उन्मूलयेयुः

वैशंपायन उवाच वनं प्रविष्टेष्वथ पाण्डवेषु प्रज्ञाचक्षुस्तप्यमानो बिकेयः ॥ धर्मात्मानं विदुरमगाधबुद्धिसुखासीनो वाक्यमुवाच राजा ॥ १ ॥ धृतराष्ट्र उवाच
प्रज्ञाचते भार्गवस्येव शुद्धा धर्मं च त्वं परमं वेत्थ सूक्ष्मं ॥ समश्च त्वं समतः कौरवाणां पथ्यं चैषां मम चैव ब्रवीहि ॥ २ ॥ एवं गते विदुरयदयकार्यं पौराश्वमेकथमस्मा
भजेरन् ॥ ते चाप्यस्मान्नोद्धरेयुः समूलांस्तत्त्वं ब्रूयाः साधुकार्याणि वेत्सि ॥ ३ ॥ विदुर उवाच त्रिवर्गोऽयं धर्ममूलो नरेन्द्रराज्यं चेदं धर्ममूलं वदंति ॥ धर्मराजन्व
र्त्तमानः स्वशक्त्या पुत्रान्सर्वान्याहि पाण्डोः सुतांश्च ॥ ४ ॥ स वै धर्मो विप्रलब्धः सभायां पापात्मभिः सौबलेयप्रधानैः ॥ आहूय कुंती सुतमक्षवत्यां पराजैषीत् सत्यसंधं सु
तस्ते ॥ ५ ॥ एतस्य ते दुष्प्रणीतस्य राजञ्छेषस्याहं परिपश्याम्युपायं ॥ यथा पुत्रस्तव कौरव्यपापान्मुक्तो लोके प्रतितिष्ठेत् साधु ॥ ६ ॥ तद्वै सर्वपाण्डुपुत्रालभंतां यत्तद्राज
न्मभिसृष्टं त्वया सीत् ॥ एष धर्मः परमो यत्स्वकेन राजा तुष्येन्न परस्वेषु गृध्येत् ॥ ७ ॥ यशोननस्येज्ज्ञातिभेदश्च न स्याद् धर्मो न स्यान्नैव चैवं कृतेत्वां ॥ एतत्कार्यं तव
सर्वप्रधानं तेषां तुष्टिः शकुनेश्चावमानः ॥ ८ ॥ एवं शेषं यदि पुत्रेषु ते स्यादेतद्राजं स्त्वरमाणः कुरुष्व ॥ तथैतदेवं न करोषि राजन् ध्रुवं कुरूणां भविता विनाशः ॥ ९ ॥ नहि
कैकिं नुना प्राप्यमस्ति ॥ उक्तं पूर्वजातमात्रे सुते ते मया यत्ते हितमासीत् तदानीं ॥ ११ ॥ पुत्रं त्यजेममहितं कुलस्य हितं परं न च तत्त्वं च कथं ॥ इदं च राजन् हितमुक्तं न
चेत्त्वमेवं कर्त्ता परितप्तासि पश्चात् ॥ १२ ॥ यद्येतदेव मनुमंता सुतस्ते संप्रीयमाणः पाण्डवैरेकराज्यं ॥ तापो न ते भविता प्रीतियोगान्न चेन्निगृह्णीष्व सुतं सुखाय
॥ १३ ॥ दुर्योधनं त्वहितं वै निगृह्य पाण्डोः पुत्रं प्रकुरुष्व अधिपत्ये ॥ अजातशत्रुर्हि विमुक्तरागो धर्मेणेमां पृथिवीं शास्तुराजन् ॥ १४ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ स इति य उक्तविधः स एव धर्मो युधिष्ठिररूपो विप्रलब्धः वंचितः अक्षवत्यां यूतक्रीडायां सत्यासंधाप्रतिज्ञायस्यतं ॥ ५ ॥ दुष्प्रणीतस्य दुरात्मभिः कृतस्य शेषस्य पाण्डवमानहानिलक्षणस्य वधस्य उपायं
दोषप्रशान्तिप्रकारं ॥ ६ ॥ अभिसृष्टं दत्तं स्वकेन धनेनेति शेषः ॥ ७ ॥ एवं कृते सति त्वां धर्मो न स्यादिति नैव किं तु स्यादेव स्यादित्यव्ययं सज्जेदित्यर्थः ॥ ८ ॥ एवं कृत्वा शेषं नष्टावशिष्टं भाग्यं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
च कथं कृतवान् इदं च वक्ष्यमाणं च कर्त्ता करिष्यसि ॥ १२ ॥ एकराज्यं यदि अनुमंता तर्हि तापो न भविता न चेत् यदि वानुमंता तर्हि सुतं निगृह्णीष्व ॥ १३ ॥ पक्षांतरमाह दुर्योधनमिति ॥ १४ ॥